

nemohou zatím odborníci potvrdit ani vyvrátit.	<u>ZAČÁTEK:</u> Na Sibiři se protíná několik klimatických podmínek,	které dávají vzniknout extrémně nízkým teplotám.	Dlouhé zimní noci souvisejí s blízkostí polárního kruhu a pozicí slunce,
jehož paprsky ohřívají v zimním období více jižní polokouli.	Extrémní chlad je podpořen i polohou oblasti ve vnitrozemí, kde chybí blízkost velké vodní plochy,	která by mohla zmírňovat podnebí (v létě ochlazovat a v zimě oteplovat).	Sněhová pokrývka v zimě slouží jako izolační vrstva, která zabraňuje už tak malému množství energie,
kterou by jinak mohla země vyzařovat. Této vlastnosti země si můžeme všimnout třeba ve velkých mrazech u studánek, kde vyvěrající voda roztává sníh v nejbližším okolí toku.	Sníh působí i jinak. Jeho bílá barva odráží ve dne více sluneční energie zpět do prostoru,	než jiný tmavší povrch. Tento jev známe - ve vedru je příjemněji v bílém tričku než v černém.	Chladný vzduch je těžký. Vzniká tak tlaková výše,
která dál drží chladný vzduch u země a zabraňuje tak vzdušnému proudění, jenž by mohlo přinést změnu počasí.	Pokud je tedy v zimě nad Sibiří oblast tlakové výše, netvoří se tam oblačnost, která	by mohla bránit úniku tepla do vyšších poloh atmosféry.	Ojmjakon (690m n. m.) se nachází v údolí mezi dvěma horskými hřebety. Chladný těžký vzduch se zde shromažďuje,
podobně, jako kdyby se napouštěl bazén se studenou vodou.	V horách východní Sibiře nejsou velké průmyslové komplexy, dopravní uzly, ani velká města,	kde by člověk svou hospodářskou činností oteploval atmosféru tak, jak se to děje ve velkých městech.	Údajná svědectví o ptácích zmrznuvších za letu